

Sygnatura akt VI U 640/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 roku

sprawy D. Ł. (1) jako następcy S. Ł. (1)

od decyzji z dnia 18 lipca 2014 roku

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie renty

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 18 lipca 2014 roku znak I (...) w ten sposób, że przyznaje D. Ł. (1) prawo do niezrealizowanych świadczeń – renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy po S. Ł. (1) za okres od 1 maja 2014 do 11 maja 2015 roku.

SSO Tomasz Korzeń

VI U 640/15 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lipca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił S. Ł. (2) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, mimo istnienia u wnioskodawcy częściowej niezdolności do pracy, albowiem brak danych na powstanie niezdolności do pracy przed dniem 9.12.2013 r.

Ubezpieczony S. Ł. (1) wniósł odwołanie od tej decyzji wskazując, iż jest niesłuszna.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania.

Wobec śmierci ubezpieczonego S. Ł. (1) w toku postępowania i wniosku o dalsze prowadzenie postępowania złożonego przez jego żonę D. Ł. (1), sąd postanowił prowadzić postępowanie z udziałem następy prawnego zmarłego – D. Ł. (1). Następca prawny podtrzymał dotychczasowe żądanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. Ł. (1) urodził się (...), zmarł 11 maja 2015 r.

W dniu 28.05.2014 r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Na dzień złożenia wniosku udokumentował okres ubezpieczenia wynoszący 38 lat, 1 miesiąc i 2 dni. Wnioskodawca udowodnił wymagany 5 letni okres: w ostatnim 10-leciu przed powstaniem niezdolności do pracy od 31.03.2004 r. do 30.03.2014 r. (uznano: 8 lat, 2 miesiące i 5 dni); w ostatnim 10-leciu przed datą zgłoszenia wniosku od 28.05.2004 r. do 27.05.2014 r. (uznano: 8 lat i 7 dni). W wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 11.06.2014 r. ustalił, że badany jest częściowo niezdolny do pracy od dnia

30.03.2014 r. do dnia 30.06.2015 r. oraz, że brak jest danych na powstanie niezdolności do pracy przed dniem 9.12.2013 r. Decyzją z dnia 18.07.2014 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pomimo istnienia u niego częściowej niezdolności do pracy, ponieważ niezdolność ta nie powstała w okresie ubezpieczenia, ani w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

(bezsporne)

U ubezpieczonego rozpoznano marskość wątroby, która od co najmniej 30.03.2014 r. osiągnęła stadium marskości zrekompensowanej metabolicznie z podwyższonym (...), hipoalbuminię, hiperbilirubinoremię; krążeniowo z cechami nadciśnienia wrotnego i wodobrzusza. Marskość wystąpiła na tle toksycznego, alkoholowego uszkodzenia wątroby. Marskość wątroby będąca następstwem jej długotrwałego toksycznego (alkoholowego) uszkodzenia i zapalenie jest chorobą o przewlekłym postępującym charakterze. Stopniowe pojawianie się objawów niewydolności obejmuje okres wielomiesięczny a w zdecydowanej większości przypadków wieloletni. S. Ł. (1) był niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji przed dniem 9.12.2013 r. Choroba skarżącego miała charakter nieodwracalny i niezdolność do pracy była trwała.

dowód: dokumentacja orzecznicza – lekarska S. Ł. (1) stanowiąca załącznik do akt sprawy

opinie biegłego sądowego J. F. k. 35-35v, 60, 77, 119, 147

opinia biegłego sądowego R. R. k. 157-157v

dokumentacja medyczna S. Ł. (1) k. 21-34

akt zgony k. 87

akt małżeństwa k. 88-89

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887; dalej jako ustawa) rOrzeczenia [13]rrrrrenta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: **Orzeczenia [1]1**) jest niezdolny do pracy; **Akty interpretujące [1]Orzeczenia [3]2**) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; **Orzeczenia [3]3**) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art.7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Natomiast art. 12 ustawy stanowi, iż niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2), a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3). Stosownie do treści art. 13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Ust. 4 tego przepisu stanowi zaś, iż zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy.

W sprawie istotnym było ustalenie czy S. Ł. (1) był niezdolny do pracy przed dniem 9.12.2013 r. oraz czy był on zdolny do wykonywania jakiegokolwiek pracy od maja 2014 r.

Biegły J. F. rozpoznał u ubezpieczonego przewlekłe toksyczne zapalenie wątroby z jego skutkami w postaci marskości wątroby objawowej (zrekompensowanej) i ustalił, że częściowa niezdolność do pracy S. Ł. (1) powstała przed dniem 9.12.2013 r.

Biegły sądowy R. R. rozpoznał u wnioskodawcy marskość wątroby, która co najmniej od dnia 30.03.2014 r. osiągnęła stadium marskości zrekompensowanej metabolicznie z podwyższonym (...), i ustalił, że S. Ł. (1) był częściowo niezdolny do pracy przed dniem 9.12.2013 r. Choroba, na którą cierpiał miała charakter nieodwracalny, niezdolność do pracy była trwała. Brak podstaw do uznania całkowitej niezdolności do pracy po maju 2014 r.

Sąd w pełni dał wiarę opiniom biegłym albowiem wskazali oni występujące u S. Ł. (1) schorzenie i ocenili jego wpływ na zdolność do pracy. Biegli oparli się na dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego, aktach sprawy, a biegły J. F. również na bezpośrednim badaniu i wywiadzie uzyskany od wnioskodawcy. Biegli sporządzili swoje opinie w sposób jasny, konkretny i spójny. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC 1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych.” Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, iż opinie biegłych spełniają te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi ich elementami. Analiza wskazanych elementów wskazuje zdaniem Sądu na wiarygodność opinii. Opinie biegłych są również logiczne. Nie ujawniły się żadne okoliczności w sprawie, które podważałyby rzetelność sporządzonych opinii przez biegłych. Opinie były również obiektywne albowiem biegli nie mieli żadnego interesu w tym by ustalić stan zdrowia S. Ł. (1) odmiennie od faktycznego. Zarzuty organu rentowego do opinii biegłego J. F. stanowią jedynie polemikę z prawidłowo uzasadnionym stanowiskiem i kwestionują wnioski, które są sprzeczne z interesem ubezpieczonego. Prawidłowość opinii tego biegłego potwierdził kolejny biegły R. R., który również uznał częściową niezdolność do pracy S. Ł. (1) powstała przed dniem 9.12.2013 r.

Następca prawny ubezpieczonego D. Ł. (2) nie wносиła zastrzeżeń do opinii biegłych. Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego R. R..

S. Ł. (1) był osobą częściowo niezdolną do pracy, a niezdolność ta powstała przed dniem 9.12.2013 r. Spełnił on zatem przesłanki z art. 57 ust. 1 pkt 3) albowiem niezdolność do pracy powstała u niego w ciągu 18 miesięcy od ustania podleganiu ubezpieczeniom społecznym.

W toku postępowania ubezpieczony S. Ł. (1) zmarł a w jego miejsce, na podstawie art. 136 ust. 1 ustawy, wstąpiła jego żona D. Ł. (1). Zgodnie z art. 136 ustawy, w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którym prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. Osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła. Roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

Odwołujący zmarł w dniu 11 maja 2015 r. a do sporu skutecznie wstąpiła jego żona. Z uwagi na to, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 K.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał D. Ł. (1) prawo do niezrealizowanych świadczeń – renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy po S. Ł. (1) za okres od 1 maja 2014 r. tj. od pierwszego dnia miesiąca w którym ubezpieczony złożył wniosek o prawo do renty do 11 maja 2015 r. tj. do dnia śmierci S. Ł. (1) (art. 129 ust. 1 ustawy).

SSO Tomasz Korzeń